

RECENSION

Juliette Binoche och William Shimell i *Möte i Toscana*

Möte i Toscana

Originaltitel Copie Conforme

Svensk titel Möte i Toscana

Regi Abbas Kiarostami

Producenter Angelo Barbagallo, Charles Gillibert, Marin Karmitz, Abbas Kiarostami, Nathanaël Karmitz

Manus Abbas Kiarostami

Foto Luca Bigazzi

Roller Juliette Binoche, William Shimell, Jean-Claude Carrière, Agathe Natanson, Gianna Giachetti, Adrian Moore, Angelo Barbagallo m fl.

Frankrike, Italien, Iran 2010

Längd 1 tim 50 min

Censur Barntillåten

Distributör Atlantic Film AB

Kärlek på italienska och nu *Möte i Toscana*. Man skulle kunna tro att svenska biodistributörer vill förvränga och lura biobesökarna med smetiga och missvisande titlar. Oron över att mycket färre skulle gå och se en film som heter "Jag är kärlek" är nästan charmigt desperat, men smått tragisk.

Abbas Kiarostamis nya film heter *Copie conforme* i original. Visserligen en snårig titel att översätta (ungefär "Auktoriserad kopia"), men att försöka maskera ett bitterljuvt och inträngande, existentiellt metadrama som en romantisk komedi blir snarare en bromskloss än någon gångbart. Nog om denna "fadäs".

James Miller (operastjärnan William Shimell i sin debutroll) är i Toscana för att presentera sin senaste bok "Copie Conforme" och möter Elle (Binoche) efteråt. Till en början har vi ingen aning om deras förhållande till varandra, men när de kör ut till en närliggande

by och börjar ett socialt spel så faller pusselbitarna på plats...eller?

Vad som spelas upp är mystik i Antonionis *L'avventura*-land, ett rörande dissekerande av ett fördömt förhållande i sann Rossellini och "Viaggio in Italia" -anda uppblandat med drag av Linklaters *Before sunset* (2004).

Kiarostami har alltid älskat att leka med både filmmediet och oss åskådare. I en av hans starkaste filmer *Nema-ye Nazdik* (Close-up, 1990) bryter han ner gränserna mellan dokumentär och spelfilm, äkta och oäkta, filmens påverkan på oss och vad som kan kategoriseras som ett brott och inte. I denna, hans första film utanför Iran med en som alltid lysande Juliette Binoche, ställer han frågan om varför en kopia aldrig har samma värde som ett original och att en kopias emotionella värde ändå är detsamma så länge beundraren är ovetande om att det är en kopia.

För att illustrera problematiken sätter regissören ett par i fokus som i ett rollspel med sig själva låter oss i publiken tolka deras beteende. Men Kiarostami blir aldrig överteoretiserande och kyligt bejakande à la Eric Rohmer, utan injicerar stora känslor på små ytor. Han låter oss känna med och för karaktärerna, samtidigt som väl uttänkta diskussioner passerar och ackompanjerar hans sofistikerade handlag.

Jag slutar aldrig att imponeras av Binoches bredd och intensitet som skådespelerska. Hennes sorgsna blick säger mer än tusen ord och hon belönades i Cannes för sitt porträtt av den komplexa Elle. Svältrödd på kärlek och frustrerad vill hon mest av allt bli sedd som mor, kvinna och individ.

Möte i Toscana är en minimalistisk men rik film om döden, familjen, konst, ensamhet och krav. Kiarostami har gett oss ännu ett konstverk och samtidigt en kopia av det verkliga livet, mångbottnad och konstruerad med en stram äkthet.

Fredrik Söderlund